

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ע"ב

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

שְׁעוּרָא דְמֵאן דְשִׁתִּי לִיה חֲדֵי לִיה וְעָבִיד לִיה נִיחָא דְכְתִיב (במדבר כח) וְנִסְכּוּ יֵין רְבִיעִית הֵינֵן. וּבְגִין כֶּךָ כִּי טוֹבִים דְדִידָהּ מֵיֵין. מִהֵוּא יֵין דְאִתְעַר רְחִימוּתָא וְתִיאוּבָתָא.

תרגום לעברית

ומִשּׁוּם כֶּךָ כִּי טוֹבִים דְדִידָהּ מֵיֵין, מֵאוּתוֹ יֵין [יֵין] הַמְשַׁמֵּחַ וּמֵאִיר פָּנִים וְהָעֵינִים מְחִיכּוֹת, וְנִעְשָׂה הֶרְצוֹן. וְלֹא מִהֵיֵין הַמְשַׁכֵּר [שֶׁמֶשְׁכִּיר] וְעוֹשֶׂה רִגְזוֹ וּמְחַשֵּׂה פָּנִים, וְהָעֵינִים לֹוֶהטוֹת יֵין שֶׁל רִגְזוֹ. וְעַל זֶה, מִשּׁוּם שֶׁיֵין זֶה טוֹב מֵאִיר הַפָּנִים וּמְשַׁמֵּחַ הָעֵינִים וְעוֹשֶׂה הַשְׁתוֹקְקוֹת שֶׁל אֶהְבָּה, מְקַרִּיבִים אוֹתוֹ כָּל יוֹם עַל גַּבִּי הַמְזַבֵּחַ בְּשַׁעוֹר שְׁמִי שְׁשׂוֹתָה אוֹתוֹ, מְשַׁמֵּחַ אוֹתוֹ וְעוֹשֶׂה לוֹ נַחַת, שְׁכָתוֹב (במדבר כח) וְנִסְכּוּ רְבִיעִית הֵינֵן. וּמִשּׁוּם כֶּךָ כִּי טוֹבִים דְדִידָהּ מֵיֵין, מֵאוּתוֹ הֵיֵין שְׁמַעוּרָר אֶהְבָּה וְהַשְׁתוֹקְקוֹת.

טקסט הזוהר

וְכָלֹא כֶּמָּה דְלִתְתָא אִתְעַר רְחִימוּתָא דְלַעֲיָלָא. תְּרִין שְׁרָגִין כִּד אִתְדַעַךְ נְהוּרָא דְלַעֲיָלָא בְּתַנְנָא דְסָלִיק מִהֵוּא דְלִתְתָא אִתְדָלִיק הֵוּא דְלַעֲיָלָא. אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה הֵכִי הוּא וְדָאִי דְעִלְמָא עֲלָא תִלְיָא בְּתַתָּא וְתַתָּא בְּעִלְאָה, וּמִזְמָנָא דְאִתְחַרֵּיב בִּי מְקַדְשָׁא בְּרַכָּאן לָא אֲשַׁתְּכּוּ לַעֲיָלָא וְתַתָּא. לְאַחֲזָא דְדָא בְּדָא תִלְיָא.

וְהַסֵּל כְּמוֹ שְׁלִמְטָה מְעוֹרָר אֶהְבֶּה שְׁלִמְעָלָה. שְׁנֵי גֵרוֹת, כְּשִׁדּוּעָה הָאוֹר שְׁלִמְעָלָה בְּעֶשֶׂן שְׁעוּלָה מֵאוֹתוֹ שְׁלִמְטָה, נִדְּלַק אוֹתוֹ שְׁלִמְעָלָה. אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, כֹּה הוּא בְּיָדָאִי, שְׁהָעוּלָם הָעֲלִיּוֹן תְּלוּי בַּתְּחִתּוֹן וְהַתְּחִתּוֹן בְּעֲלִיּוֹן. וּמִזְמַן שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא נִמְצְאוּ בִּרְכוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, כְּדִי לְהִרְאוֹת שָׁזֶה תְּלוּי בָּזֶה.

טקסט הזוהר

וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי בִּרְכָאן לֹא אֲשַׁתְּכָחוּ וּלְוֹטִין אֲשַׁתְּכָחוּ, דְּהָא יְנִיקוּ דְכֻלָּא בְּהָהוּא סִטְרָא נְפֻקִי (ד"א וברכאן לא נפקי), מַאי טַעְמָא, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל לֹא שְׂרַיִן בְּאַרְעָא וְלֹא פְּלִחִי פּוֹלְחָנָא דְאַצְטְרִיךְ לְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין וְלֹאֲשַׁתְּכָחָא בִּרְכָאן, וּבְגִין כֹּה לֹא מִשְׁתַּכְּחִי לְעִילָא וְתַתָּא, וְעֲלָמָא לֹא יְתִיב בְּקִיּוּמִיהּ כְּדָקָא יָאוֹת.

תרגום לעברית

וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי, בִּרְכוֹת אֵין נִמְצְאוֹת, וְקִלְלוֹת נִמְצְאוֹת, שְׁהֲרִי יְנִיקַת הַכֹּל מֵאוֹתוֹ צִד יוֹצְאִים [ד"א וברכות לא יוצאות]. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שִׁישְׂרָאֵל לֹא שְׂרוּיִים בְּאַרְץ וְלֹא עוֹבְדִים עֲבוּדָה שְׂצָרִיךְ לְהִדְלִיק מְאוֹרוֹת וּלְהַמְצִיא בִּרְכוֹת, וְלָכֵן לֹא נִמְצְאוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְהָעוֹלָם לֹא יוֹשֵׁב בְּקִיּוּמוֹ כְּרָאוּי.

טקסט הזוהר

וְאָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה לֹא אוֹסִיף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בְּעֶבּוֹר הָאָדָם. מַאי הוּא, אָמַר רַבִּי יִיסָא הֵכִי שְׁמַעְנָא מִרְבִּי שְׁמַעוֹן דְּאָמַר כֹּל זְמַנָּא דְאַשָּׁא דְלַעֲיָלָא אוֹסִיף לְתַקְפָּא, תִּנְנָא דְאִיהוּ דִּינָא דְלַתְתָּא אֶתְקִיף רוּגְזָא וְשַׁצִּי כְּלָא. בְּגִין דְּכַד נָפִיק אָשָׁא לִית לִיהּ פֶּסֶק (קמיה) עַד דִּישְׁתַּלִּים דִּינָא. וְכַד דִּינָא דְלַתְתָּא לֹא אוֹסִיף לְאֶתְתַּקְפָּא בְּדִינָא דְלַעֲיָלָא עֲבִיד דִּינָא וּפְסִיק וְלֹא יִשְׁתַּלֵּם דִּינָא לְשִׁיזְאָה. וּבְגִין כֹּה כְּתִיב לֹא אוֹסִיף לְמִיָּהֵב תּוֹסַפֶּת לְאֶתְתַּקְפָּא דִּינָא דְלַתְתָּא.

ואמר רבי חזקיה, לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם. מהו זה? אמר רבי ייסא, כך שמעתי מרבי שמעון שאמר, כל פעם שאש שלמעלה מוסיפה להתחזק - העשו, שהוא דין שלמטה, מחזק הרגז ומשמיד הכל. משום שכשיוצאת אש, אין לה הפסקה [לפניו] עד שנשלם הדין, וכשדין שלמטה לא מוסיף להתחזק עם הדין שלמעלה, עושה דין ופוסק, ולא ישלם הדין להשמיד. ולכן כתוב לא אסף, לתת תוספת שיתחזק הדין שלמטה.

טקסט הזהיר

אמר ההוא ינוקא שמענא בגין דכתיב ארוה האדמה בעבורה. דהא בההיא שעתא דאתלטיא ארעא בחובא דאדם. אתייהיב רשו לשלטאה עלה ההוא חוץא בישא דאיהו מחבלא דעלמא ושצי בני עלמא. מההוא יומא דקריב נח קרבנא, וארח ליה קודשא בריה הוא, אתייהיב רשו לארעא לנפקא מתחות ההוא נחש ונפקא ממסאבא. ועל דא מקריבין ישראל קרבנא לקודשא בריה הוא בגין לאנהרא אפי ארעא.

תרגום לעברית

אמר אותו תינוק, שמעתי משום שכתוב ארוה האדמה בעבורה, שהרי באותה שעה שהתקללה הארץ בחטאו של אדם, נתנה רשות שישלט עליה אותו הנחש הרע, שהוא משחית את העולם ומשמיד את בני העולם. מאותו יום שהקריב נח קרבן והריח הקדוש ברוך הוא אותו, נתנה רשות לארץ לצאת מתחת אותו הנחש ויצאה מטמאתה. ולכן מקריבים ישראל קרבן לקדוש-ברוך-הוא, כדי להאיר פני הארץ.

טקסט הזהיר

השלמה מההשמטות (סימן יג)

עוד פתח ההוא ינוקא ואמר (שיר השירים א') לריח שמניך טובים. לריח מאן, אלא אית ריח ואית ריח. ריח הקרבן וריח הקטורת. ריח הקרבן מקריב ומייחד כל אינון שבטיא דהיכלא דבית דוד וריח הקטורת מקריב ומייחד ואנהיר אינון בוצינין עלאין נהיר (נהרי) אפרסמונא דכיא

תרגום לעברית

עוד פתח אותו תינוק ואמר, (שיר השירים א) לריח שמניך טובים, לריח מי? אלא יש ריח ויש ריח, ריח הקרבן וריח הקטורת. ריח הקרבן מקריב ומייחד כל אותם שבטים של היכל בית דוד, וריח הקטורת מקריב ומייחד ומאיר אותם נרות עליונים נהרות אפרסמון זה.

טקסט הזוהר

ועל דא תריין מדבחיין הוו, מזבח הקטורת ומזבח העולה מזבח הקטורת איהו פנימאה מזבח העולה איהו לבר. ריח מזבח העולה מתקין לאנהרא בוצינין תתאין, ריח מזבח הקטורת מתקין לאנהרא בוצינין עלאין. ועל דא לריח שמניך טובים לריח דההוא קטורת שמניך טובים.

תרגום לעברית

ועל זה היו שני מזבחות - מזבח הקטורת ומזבח העולה. מזבח הקטורת הוא פנימי, מזבח העולה הוא חיצוני. ריח מזבח העולה מתקין להאיר מנורות תחתונות, ריח מזבח הקטורת מתקין להאיר מנורות עליונות. ועל זה לריח שמניך טובים, לריח של אותה הקטורת, שמניך טובים.

בא וראה שתי מזבחות הן מזבח פנימי לעילא ומזבח חיצון לתתא. מזבח הפנימי הוא שלם וזהו דכתיב המזבחה בתוספת ה'א' וכך הוא בכל מקום. ומזבח החיצון הוא חסר ה'א' כמו נערה נער חסר ה' אשתכח דמאתערותא דמזבח הפנימי (ס'א החיצון) של מטה אתער מזבח הפנימי של מעלה ובמה אתער בריח (ס'א דמאתערותא דמזבח החיצון של מטה אתער מזבח החיצון של מעלה ובמה אתער בריח הקרבנות. ובריש הקטורת של מזבח הפנימי של מטה אתער מזבח הפנימי של מעלה, ובמה אתער בריח הקטורת. ועל דא) הקטורת של מעלה ואתער ריח הקרבן של מטה ועל דא (שיר השירים א') לריח שמניה טובים אינון בוצינין נהרינן ונציצין. כתיב הכא טובים וכתוב התם (בראשית א') וירא אלהים את האור כי טוב: (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

בא ראה שתי מזבחות הן מזבח פנימי למעלה ומזבח חיצון למטה. מזבח הפנימי הוא שלם. וזהו שכתוב המזבחה, בתוספת ה'א', וכך הוא בכל מקום. ומזבח החיצון הוא חסר ה'א', כמו נערה, נער חסר ה'. נמצא שמהתעוררות המזבח [החיצון] של מטה מתעורר מזבח הפנימי של מעלה, ובמה מתעורר? בריח [שמהתעוררות מזבח החיצון של מטה מתעורר מזבח החיצון של מעלה, ובמה מתעורר? בריח הקרבנות, ובריש הקטרת של מזבח הפנימי של מטה מתעורר מזבח הפנימי של מעלה, ובמה מתעורר? בריח הקטרת, ועל זה] הקטרת של מטה. ועל זה (שם) לריח שמניה טובים, אותם נרות מאירים נוצצים. כתוב כאן טובים, וכתוב שם (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב: ע"כ מההשמטות.

אמר רבי חזקיה יאות הוא (והיא) והאי הנה תלי עד דקיימו ישראל על טורא דסיני.
 אמר רבי ייסא קודשא בריה הוא אזעיר לה לסינהרא ושלטא ההוא נחש, אבל בגין חובא
 דאדם אתלטטיא בגין למילט עלמא. בההוא יומא (דאתייהבת אורייתא) נפקת ארעא
 מההיא קללה וקיימא סינהרא בההיא גריעותא, בר בשעתא דקורבנא אשתכחו בעלמא
 וישראל יתבין על ארעהון.

תרגום לעברית

אמר רבי חזקיה, יפה הוא, [והוא] וזה היה תלוי עד שעמדו ישראל על הר סיני. אמר
 רבי ייסא, הקדוש ברוך הוא הקטין את הלבנה ושלט אותו הנחש, אבל משום חטאו
 של אדם התקללה כדי לקלל את העולם. באותו יום [שנתנה התורה] יצאה הארץ
 מאותה קללה ועמדה הלבנה באותה גריעות, פרט לשעה שקרבנות נמצאו בעולם
 וישראל יושבים על ארצם.

טקסט הזוהר

אמר רבי ייסא למה הוא ינוקא מה שמך, אמר ליה אבא. אמר ליה אבא תהא בכלא
 בחכמה ובשנין. קרא עליה (משלי כג) ישמח אביה ואמה ותגל יולדתה.

תרגום לעברית

אמר רבי ייסא לאותו תינוק, מה שמך? אמר לו, אבא. אמר לו, אבא תהיה בכלל,
 בחכמה ובשנים. קרא עליו (משלי כג) ישמח אביה ואמה ותגל יולדתה.

טקסט הזוהר

אמר רבי חזקיה זמין קודשא בריה הוא לאעברא רוח מסאבא מן עלמא כמה (ד'א ל'ג'
 דאתמר) דכתיב, (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ. וכתיב, (ישעיה כה)
 בלע המות לגצח ומחה יי אלהים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ
 כי יי דבר.

אמר רבי חזקיה, עתיד הקדוש ברוך הוא להעביר רוח הטמאה מהעולם, כמו [שנאמר] שכתוב (זכריה ג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ, וכתוב (ישעיה כה) בלע המות לנצח ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי ה' דבר.

טקסט הזהיר

וזמין קודשא בריך הוא לאנהרא לסיהרא ולאפקא לה מחשוכא בגין ההוא חוץא בישא. כמה דכתיב, (ישעיה ל) והיה אור הלכנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים. מאי אור, ההוא אור דגניז ליה קודשא בריך הוא בעוכדא דבראשית:

תרגום לעברית

ועתיד הקדוש ברוך הוא להאיר את הלכנה ולהוציאה מהחשך משום אותו נחש הרע, כמו שכתוב (שם ל) והיה אור הלכנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים. איזה אור? אותו האור שגנזו הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית.

טקסט הזהיר

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו וגו'. רבי אבא פתח ואמר, (משלי י) ברכת יי היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה. ברכת יי דא שכינתא דאיהי אתפקדא על ברכאן דעלמא, ומנה נפקי ברכאן לכלא.

תרגום לעברית

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו וגו'. רבי אבא פתח ואמר, (משלי י) ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה. ברכת ה' - זו השכינה, שהיא ממנה על ברכות העולם, וממנה יוצאות ברכות לכל.

תא חזי מה כתיב בקדמיתא ויאמר יי לנח בא אתה וכל ביתך אל התיבה וגו'. כמה דאתמר דמאריה דביתא ייב ליה רשו למיעאל. לבתר אתתא אמרה ליה לנפקא. בקדמיתא עאל ברשותא דבעלה, לסוף נפק ברשו דאתתא. מכאן אוליפנא מאריה

בא ראה מה כתוב בהתחלה, ויאמר ה' לנח בא אתה וכל ביתך אל התיבה וגו'. כמו שנתבאר, שבעל הבית נתן לו רשות להכניס. אחר כך האשה אמרה לו לצאת. בהתחלה נכנס ברשות בעלה, ובסוף יצא ברשות האשה. מכאן למדנו שבעל הבית יכניס, והאשה תוציא. זהו שכתוב וידבר אלהים אל נח לאמר צא מן התיבה. שרשות היתה בידה להוציא את האורח, ולא להכניסו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.